

מסורת הש"ס

(א) וְלֵשֶׁל ה' (כג. א.) [לְקַח]
 (ב) 'עֵשִׂים מִיֶּשׁ' [לְקַח]
 חוֹס' בִּיבִי דִּבְי' מִשְׁן
 וְסִי תִּחְבֵּל נִמִּי הִבֵּל
 (ג) חִבּוּטִּי לִבְשׁוּט
 (ד) לְקַח לִי מִנְהֵל
 חוֹסִים בִּיבִי מִיֶּשׁ הִיבֵּל
 (ה) [מִבְּרֻטִּי] וְיִי מִתְּרֵה
 (ו) תֵּל לִי לִי (ז) [מִבְּרֻטִּי]
 טו. שְׂבֻטִּי וְיִי מִתְּרֵה
 (ח) (לֵאמֹר) [מִבְּרֻטִּי]
 (ט) וְדִבְרֵי יִי (ס) 'עֵשִׂים
 חוֹס' חִבּוּטִּי לִי דִיבֵּי
 וְיִי (י) [מִבְּרֻטִּי] לִי
 (יב) 'עֵשִׂים חוֹס' דִּיבֵּי
 וְיִי מִתְּרֵה (ל) 'עֵשִׂים חוֹס'
 דִּיבֵּי אֲמֵר דִּיבֵּי מִתְּרֵה

הגהות הב"ח

(א) היום' ד"ה מאן וכו'
כרש אלו נפרות. נ"ב וע"ש
בדף ל תוס' בד"ה וז
שאכל:

מוסף רש"י

אכל אחת רואה של
אחרים. נגנזים על
אחרים. כעון זכר, ושל
גבורה. אם הקדים נזקק
היה (שערי חיים). היה
עושה את אים הכפורים
כשבה להשלמות.
למנוח המזקק את הגיג
זיוס הכפורים. כליו
הליקוי נשנה (תשובה) 2
לדבר התמידי כרת פטור
מן הפטורים. ולקחו 2
שכחונו 2. אין פסוק.
להאמין כלכום. אלא
למנוח ושעון קדושה לאחד
מזה. מזה.

רבינו חננאל

[illegible]

כל שעה פרק שני פסחים

יִישׂרָאֵל נָמִי מִיִּשְׂרָאֵל שָׂרִי. בְּהִנָּה לֵאמֹר זְמַנִּי: **לְעֹשֶׂה ר' יְהוּדָה הֵיאָה.** דַּעֲיָי: דְּנִפְקָא לֵיהּ מִקְרָא לְלֵאמֹר זְמַנִּי אִסְרִי קִרָּא בְּשִׁמּוֹר יִישׂרָאֵל קִלְמֵר אֲבָל דְּנִכְרִי שָׂרִי: **וְיֵלֵךְ שְׂמֹר דְּרַבִּינָה.** כְּלוּמַר מִתְּךָ דְּנִכְרִי לֹא יֵאָכֵל בְּשִׁמּוֹר דְּרַבִּינָה וּמוֹתָר חֲזוֹנִי שֶׁל נִכְרִי אִף בְּחִילָה וְהִסְתֵּי בְּפִסְתֵּי מִתְּהוֹרָה: **לְעֹשֶׂה ר' שְׂמֹנוּ הֵיאָה.**

דלמער מדאורייתא לא מיתסר חמץ
אחר זמנו הלכך דנכרי שרי ומיהו
דישראל אסור מקנסא דקנסיהו דבגן
משום דעבר בגל יראה: **כשלא**
לכבא. דלמך עממא דאסור כהנא
משום קנסא דעבר בגל יראה הוא
היינו דתנא ממאי אסור משום לא
יראה קי: **ואודו לעטעמיהו**. רבא ורב
אמאי נר יעקב: **מעל**. הייז קרבן
דלמך דקסבר חמץ דאסור כהנא
נר דמיס הוא ואפסדיה להקדש כר'
שמעון דלמך חמץ לאחר הפסח מותר
וואע"ג דקנסא קים ה"מ כחמנו של
הדיוט אסור ועבר עליו בגל יראה
הכל האי דבהמירא שהי' גביה דלמך
מר (לפי דף ה:) אבל אתה רואה של
אחרים ושל גבוה אחר הפסח היה
חמץ ליה גזבר לשראף ואכלי ליה:
והיו **אומרים** אין **מעל**. דחמץ
דהואיל וגמחיי כרת משום אכילה
פסור מן התשלומין כרבי חנניה
דמקוס שאין קרן חומש ואין
עמלה: **אין יוה"כ כשנא**. המדליק
גדים ביוה"כ מתחייב כרת פסור מן
התשלומין כאלו הדליקו בשבת שהוא
מתחייב בנפשו מיתת כ"ד דשמיטא
(לפי דפטר מלשנא דכתיב) (שמות כח)
ולא יהיה אסור עונש יענש את אס'
אסור יהיה לא יענש שאף יוה"כ

שְׁמִיתָם בְּיַד שְׁמִים שׁוֹכְרִים חַיִּים
וְכֵן אֶסְקֹן הוּא קָרִיר שְׁנִי (בְּנִסְמִית)
וְקָרִיר אֶסְקֹן הֵלֶךְ עֲשׂוֹר מִלְּשָׁן.
וְכֵן בְּפִסְקֵי לֹא בָּלָו עֲשׂוֹר יֵשׁ
נְעִים קִדְשִׁי לְהוֹי פֶּטֶר ר' מְנוּחָה
בְּחִיד פֶּטֶר דְּכֵר כֵּרֶת הוּא וְהֵכָל
שִׁבְגָּה עֲסָקִין מִדְּמִית מַעַל שׁוֹגֵה
לָלוֹ בֵּן כֵּרֶת הוּא וְעִשׂוֹת הוּא וְהֵכָל
דְּבִי חֲמֵן מוֹדִי הוּא וְכֵן קִדְשֵׁי שׁוֹגֵה
הוּא לֹלָה יֵדַע שְׁחָלָה שֶׁל הַקֶּדֶשׁ: וְכֵן
וְיֹסֵף אֲמַר: אִי הוּא כְּסִירָה לְהֵכָן מְנָחֵה
כְּרִישׁ שְׁמִית דְּלִמֹּת דְּלִמֹּת וּמִנֵּי אֶסְקֹר
בְּהֵכָל לְדִעְוִי עֲלֵתָה מְדוּרָה דְּפִטוֹר
הוֹאִיל וְהִשְׁתָּחִי מִיָּהָל לֹא חַי וְלֹא
מְנוּחָה הוּא וְאֵפֶ"ר דְּסוּפּוֹר גִּרְסָה הוּא
לְמַחֲמֹן אַחֲרֵי הַפֶּסַח דְּלִמֹּת אֲלִיבָה דִּר'
וְכֵן הַגְּלִילי פִּלְגִי דְּלִמֹּת חוֹךְ וּמִנֵּי
יֹסֵי שֶׁרִי בְּהֵכָל וּפְסוּדִין קִדְשִׁים
לְהִסְתֵּן לְכַלְבִּים קָא מִיִּסְלִגִי מֵאֵן
דְּלִמֹּת מַעַל כְּכֵר דְּלִמֹּת הִיֵּה בְּחֵזְקָה
שְׁמֵה לְפִדּוֹת מְנוּחָה כְּלִיִּים וְכֵן
הִיֵּה דִמֹּת וְדִר' תְּלִיִּים לֵית לֵיהּ: וּמֵאֵן דְּלִמֹּת לֹא מַעַל סַכֵּר אֵין
פְּסוּדִין: הֵלֶכְךָ לֹא חַי: וּפְלִגְוֵתָה דְּתַנְחָה הִיא בְּתַמְמוּרָה (דִּק' לֹלָה) מְנוּחָה
וְלֹא גִירָה בְּשֶׁר וְלֹא חֲלָב וְאֶכְלָתָה וְלֹא לְכַלְבִּים מִכָּאֵן שְׁאֵין פְּסוּדִין
וְאִיכָל דְּרִישִׁי מְנוּחָה וְאֶכְלָתָה אֵין לָךְ בְּהֵן הִימָר אֲלִיבָה אֵלָּה
אַחֲרֵי זִכְרָה וְזִכְרָה לְמַעֲטוּי גִירָה וְחֲלָב אֵכֵל לֹא לְכַלְבִּין דִּר':
לֹלָה

למותו אבל קדם מותו להקדישן הוֹאֵל וּמַעֲשֵׂה נֶאֱמָר קָדְשׁוֹ קְדוּשָׁה
וְתוֹרַת רִי"י הִרְיָק אֵין פְּרִינן מִדְּרַבְּנָן וְאֵין לַתְּמִימָה אֲטוּ מִשּׁוֹם חֵשׁ
כִּי שִׂיא מִיִּדִּי לֹא דֹאֲמֵר בְּחֻתְרוֹנוֹת וְיֹאשִׁיעַ (וְיֹאשִׁיעַ) נִתְּעַרְבוּ
וְהַשְׁמָע ע"י יֹאשִׁיעַ לְכַלְבִּים לְיִשְׂרָאֵל עֲרִיפָה אֲסֻרָה לֵּב אֲתִי
לֵלָא חֻז לֹאֲרִילָה אֲבָל הֵכָּא חֻז לֹאֲדֵם אִם הִיוּ יִזְכְּרִים דִּהָא ר
בְּי' עֲבֹל יוֹם (דף קד.) וְיִמְחָה ש" עֲקִיבָה אֲזֻק בְּכוֹר עֲרִיפָה ב
הַפֶּטֶע וְהִיבָּא דִּשְׂרִי לְיִשְׂרָאֵל אֲחִיתָא לְנָבִי וְלֹאֲלִי: א"ן פוּדִין. תִּמְמָה

בְּדִין הוּא דַּאֲפִי תִּדּוּךְ וְ
לְזִי אֶפְסֵר אֶסּוּ לֹא
הִנֵּכְרִי הִי הוּא שְׁלֵו וְאֶסּוּ
מִמֶּנּוּ שְׁחִיב בְּהֶאֱרִימוּ דו

ישראל אסור בהנאה
בהנאה ובדין הוא
פילו בתוך זמנו מותר
דישראל לאחר זמנו
זמנו רבא אמר לעולם
שמעון "קנסא קנים
ל יראה ובל ימצא
תני של ישראל אסור
אלא לרב אחא בר
חמץ מביעי ליה מי
שא קאי והכי קאמר
עליו הפסח מותר
לא יראה לך שלך
הו רואה של אחרים
ור דאכילה משאור
הו דאיתמר האוכל
עליו הפסח לדברי
ה רב אחא בר יעקב
זר לוקה לא יליף רבי
משאור דראייה ורב
ינו לוקה יליף שאור
אחא
א החרד ביה רב אחא
א החרד חמץ של
ש אומרים לא מעל
רבי יוחנן רבי נחוניא
נחוניא בן הקנה היה
ם כשבת לתשלומין
בנפשו ופטור מן
זרים מתחייב בנפשו
יוסף אמר כבודין
לכלבים קמיפלגי
פורין את הקדשים
ן דאמר לא מעל
חא בר רבא תנא לה
להא

בדרבה מיהיה הא' אשר
 שגג באוכלים והיוזר ככלי
 אלאהם קס ליה דרבה מיה
 מקרן וזומה פטר נמי מן
 מקרן וזומה: פט' פורק א'
 דבכורות (דף יז:) משמע
 יוק' כ"ע מודים דפורים והו'
 דרבנן נפקעי מעילה דל'
 אור ששנעזבו לזמן ככלאים
 יר' אפילו זמן דאמר שח' א'
 עקיבא שרי בבכורות (דף
 מוס להאכלי לנכים שח' א'
 ר"י אע"ג דאין פודין נגעו

מותר. פרש"י מותר באכילה וקשה
 הא' שלו בשעת אכילה דאס' נתן לו
 ונכרי דאס' חייב באחריותו ולא ארדו
 ויכשלו ועיד לקמן דקדאמר ואזידו
 לטעמיהו דלפניו בתמן שעבר עיני
 הפסח ליפלטו בפסח גופיה ונראה
 לרבי"א דהא דקדאמר אפי' מן זמנו
 מותר היינו בהנאה והא דקדאמר אבל
 מותר אכול כל אחרים לאו דוקא
 אי נמי אלא דאס' זמנו קאמר ומיניה
 גבוה קשה לפרש בתוך הפסח דאס'
 לא פדלו אסור בהנאה ואס' פדלו
 הרי הוא שלו ושמה י"ל אבל אמה
 נהנה משל גבוה שלא יא' איסור
 מתוך אבל איסור הקדש י:

מאן יש אומרים ר' נחוניא. תימה
לרבי דמאן דליף אסון אסון
בריש אלו נערי' (מכתיב ז.) (א) ואית ליה
מימה בריש פטור מן השטונים
לר' נחוניא אם כן לרבי דמאן לקמן
(ף ג.) הויד במעילה במיהא אמאי
פטור כרת מתשטונים והא א"ע
דבעלתא פטור מימה מתשטונים הכא
לא פטר דגלי ין קרת בשבוג חייב
וה"ה כרת א"ע ג דכרת הוא במזד
בשבוג יתחייב ואורי' דבמסיה דגלי
בשטונים מתשטונים הכא מתשטונים
גלי בכרת דלא גלי לא גלי וא"ה
אמר לקמן (דף עא:) האבול תרומה
חמץ בפסח בשבוג משלם קרן וחומש
ותוקמין יא כר' נחוניא ואפ"ה מתייב
בתשטונים משום דמי דגלי דלא מיפטור
מתשטונים משום חיוב מימה דתרומה
הכי נמי לא משלם משום דרתם של
חמץ ואורי' דתשטוני תרומה מתחת
כפיה הם דרמוכה נתקבת תרומות
(מ"ה) דתנן אם רבין דכפה לחמץ
אינו יכול לחמול וכו' כפרה אסור
אין כרת פטורו משום קס ליה דדרבה
מיניה ויפדע דהא מאן דלא יליף אסון
אסון ולא פטר מימה בריש שמים
מתשטונים אם כן אורב תרומה חמץ
אמאי משלם דלא שצין למימר בין
שמייה אינה פוטרת ה"ה כרת דהא
מימה לא פטרה בשום מקום אללא
ע"כ מטעם כפיה הוא ועוד אורי'
דהכא אפי אכילה דרבין דלמרי
הויד במעילה בזהרור' (ס):

רבי נחניא דיא. אע"ג דהכא
בשוגג איירי מוקמתי מעל
ולא מעל מ"מ קיימא גין כפוזקא
דלמ"ר חייבי מיתוס שולן פטורין
מן השלומעין וד"ה כרת לר' נחניא
הקשה ריב"א אמאי פטורין הכא
מקרבן מעילה משום דקס ליה
ניע (שם ד:) המוילא חוללים בכלי
על האוכלים חטאת ועל הכלי פקילה
לא פטורין מקרבן ומיזל רבא דפטור
על שער אשם מעילות נא אללא כשם
הקדשים וכו'. הקשה הר"ח דנפ"צ
א פליגי אללא היכא שקדם הקדישין
משמע דלמאי אפר' בנקדשות דמיס
יימא דפודין דלמור כקמא אי פודין
טריפה יעו עד שנקטלו וימכרו
פודין דהא דלון פודין היינו היכא
(ג.) לזמן נכרי על הצבור וצונחם
הטור אכסר בשנמא טריפה קודם
דהא לאחר שנשקף ונעשה אפר יכיל
למדמו

עין משפט
גר מצודה

סו א מ"י פ"א מהלכות
 חמץ הל' ד סמג לחון
 עו;
 ב נמ"י פ"ב מהל' איסורי
 חזנה הלכה י':

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones